

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vitæ Pontificum Romanorum

Ex Antiquis Monumentis Collectæ

Sandini, Antonio

Bambergæ, 1753

CCXLII. Innocentius XI. Anno Christi 1676. Leopoldi I. 20.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65477)

cimum quartum anno 1675 celebra-
vit, eodémque anno, ad augendam
Christianorum pietatem, ho-
nores sacros decrevit Martyribus
Gorcomiensibus dictis ab loco necis il-
latae, qui superiore sæculo apud Bel-
gas mortem obierant affecti genere
vario suppliciorum, quod confirma-
rent *Primum* Pontificis Romani,
& assererent verum Christi corpus
contineri in Eucharistia. Idem Po-
lonis, quos Turcæ premebant, auxi-
lia misit, liberalis in omnes, præter-
quam in nepotes. Regnare desit
anno insequente XI. Kal. Augusti
sexennio, mensibus duobus, diebus ternis
vicentique, quam D. Petri sedem te-
nere cœperat.

CCXLII.

INNOCENTIUS XI.

ANNO CHRISTI 1676.

LEOPOLDI I. 20.

DUobus ipsis mensibus à morte
Clementis X. ante diem XI. Kal.
Octobr.

Octobr. in locum ejus approbatus cunctis, substitutus est *Benedictus Odeschalchius Comensis*. Delatum sibi honorem diu multumque recusat. Innocentius X. unum & triginta ante annos Cardinalem creavit. eamque ob rem *Innocentius X.* dicitur voluit. Nomen æquavit vitæ integritate, constantia animi temporum difficilia & periculosa Reipublicæ Christianæ. Pontificatu inchoavit palam, se novos Regum Ordines non admitturum, nisi jus abdicarent immunitatis, quæ plus nimis detrimento esset vectigalibus publicis, & peccandi licentiam in dies aufereret fontibus meritæ pœnæ exemptis, adjunctâ anathematis pœnâ, in quo quis exinde uteretur jure eo. Editum hoc Cardinalium fere omnium assensu conscriptum anno demum 1687. promulgavit. (1) Offensa ob id Galliarum Rex Ludovicus XIV. Romam extra ordinem legavit Henricum Carolum Lavardinum præcipuum armatorum multitudine, ut terrore objecto possessionem retineret juris antiqui. Sed non fregit minæ Innocentium, qui illas adeo

neglexit, ut Legatum ne in conspectum quidem admittere unquam voluerit. Quin *Ædis* S. Ludovici usum interdixit, quod in ea rebus divinis nocte Natali Christi Domini interfuisset Lavardinus, ob usurpatum jus immunitatis positus extra Ecclesiæ communionem. Quare menses decem septemque Romæ frustra commoratus, revocatur in Galliam. Neque interim Innocentius dimiserat ex animo curam rerum aliarum. Namque eadem prorsus constantiâ obstitit eidem Christianissimo Regi, extendere volenti jus *Regaliæ* ad Ecclesias Regni sui onere hujusmodi immunes. (2) Principes summos fœderatos contra Turcas, & periculosissimum sustinentes bellum adjuvit pecuniâ, & fufis præsertim ad Deum precibus. Hinc Poloni Cameneciam receperunt, Veneti Peloponnesum, Cæsar non solum ab sede sua, Vienna obsidione solutâ, imminens periculum propulsavit, sed etiam Hungariâ pæne totâ potitus est, ingenti Turcarum exercitu magnâ strage cæso, fugatôque. Tantam victoriam secundum Deum Virgini
Dei-

Deiparæ protegenti sospitantique
 Christianum populum acceptam re-
 ferens Innocentius, statâ die San-
 ctissimo *Mariæ* nomini consecratâ
 præcepit, ut quotannis beneficii tam
 insignis memoria ab Ecclesia unive-
 rsa recoleretur: ac Joanni Polonia
 Regi, cujus præsertim virtute ege-
 giâ peracta res tanta est, Ensem mi-
 sit & Galerum munus imperatori
 clari meritis in rem Christianam.
 (3) Gaudium hoc Innocentii cum-
 lavit reducta in Britanniam ab Jaco-
 bo II. Romana religio. Verùm haud
 diuturna fuit lætitia ea. Siquidem
 Britanni ferentes iniquo animo ritus
 Romanos, Jacobum Regno expule-
 runt, simulque omnes, quos parte
 aliquâ contigerat suspicio favoris
 in Regem. Profugum unâ cum uxore
 & filio parvulo liberalissimè susce-
 pit Rex Christianissimus, eam ob-
 rem ab Innocentio commendatus
 cui illud etiam datum laudi, quod
 Hugonotos coëgit aut sectam, aut
 Galliam deserere. Sed eam primam
 Innocentius fecerat curam suam, ut
 Ecclesiastica disciplina ad præfatos re-
 digeretur mores. Suis tantum abest
 ut

ut largitus aliquid unquam sit, ut etiam ab ipsis nummos quotannis persolvi voluerit erogandos in pauperes, aut in apparatus belli contra Turcas. Renovato Alexandri VII decreto edixit, ut Ordinibus sacris initiandi in locum ab hominum frequentia remotum secedentes, spiritui exercendo juxta D. Ignatii institutum vacarent per dies denos. Dicatis Deo Virginibus musicen prohibuit. Fœminas cultum lasciviorum affectantes Templis amovit. Moralem Christianorum disciplinam rexit, quinque & sexaginta *propositionibus* damnatis. Damnavit quoque Michaëlis Molinos Hispani Presbyteri simulatoris turpissimi errores & scripta. Omnino legibus, institutis, decretis rem Christianam insigniter munivit atque ornavit. Per *annos duodecim, menses decem, dies duos & viginti* Pontifex fuit exempli recti domi, forisque, & pro causa Ecclesiæ expertæ virtutis, dignusque habitus, quem hæretici ipsi ferrent laudibus. Anno vitæ octavo post septuagesimum pridie Idus Augusti 1689. extinctus

tinctus est, reviviscens ac reflorescens in annos æternos.

ANNOTATIONES.

(1) Constitut. *Cum aliis* 19. in Continuatione Bullarii part. 1. pag. 64.

(2) Sfondratus in Gallia Vindicata Dissertat. 1. §. 1. num. 2. pag. 4. *Regalia nihil aliud est, quam jus & facultas Regis concessa fructus, & proventus vacantis Episcopatus, cujus electio ad Regem pertineat, percipiendi, & beneficia, ac prebendas curæ animarum expertes interim conferendi. Jus Regaliæ si latius sumatur, ex quatuor juribus conflatur, videlicet eligendi, investiendi, beneficia vacantis conferendi, percipiendique fructus, ac proventus temporales.*

(3) Vide annotat. §. ad S. Pium V. pag. 533.

CCXLIII.

ALEXANDER VIII

ANNO CHRISTI 1689.

LEOPOLDI I. 38.

PRidie Nonas Octobris ad curam Ecclesiæ Catholicæ admotus est *Petrus Ottobonus*, Marci Equitis Venetæ Reipublicæ Magni Cancellarii filius, Brixie olim Episcopus, doctus in *Strinâ*,